

NO ENTENDRE-HI DE TOT, APLAUDIR ELS SAVIS

La desgracia de no tenir oïda musical em deu privar de plaers immensos, però em deixa disfrutar els que tinc plenament. Sense capacitat per analitzar-la, sense talent per entendre-la, la música m'entra tan directa que m'emociona, m'anima o m'entristeix amb una força imparabile. No puc explicar per què, però noto com, i m'encanta. El guardiolisme ha aconseguit una cosa semblant amb la meva activitat culer. Amb segons quins entrenadors tots ens vèiem amb cor de fer alineacions. Ara hi continua havent gent que també, però jo ja no. Em limito a seure, observar l'espectacle, quedar bocabadat. Poso els dos exemples per fer una crida a la humilitat i a un paper més passiu quan som davant d'algú que en sap infinitament més. El millor de la nova societat de la comunicació és que ens posa a l'abast tones d'informació. El pitjor és que ens acabem creient que podem entendre-hi de tot, qüestionar-ho tot, tutejar tothom. No només perquè això ens pot portar al ridícul, sinó perquè mentre ens esforcem a decidir coses que no ens pertoquen en disciplines que ens són alienes i des de la ignorància més profunda desaprofitem l'oportunitat d'or d'escoltar els entesos. És bo un punt de vista propi, una mirada, un posicionament. Però sobretot un criteri basat en la curiositat per aprendre com a mètode, i en el respecte absolut pels savis com a norma.

Carles Capdevila

ARA, 4 de desembre de 2011, pg. 4.